

مت برد وارد تالار مشاهیر شد

تالار مشاهیر لیگ برتر زنان انگلیس، نام مت برد فقید را در خود جاودانه کرد.

مت برد که در سپتامبر ۲۰۲۵ چشم از جهان فروبست حالا به‌عنوان یکی از تأثیرگذارترین چهره‌های تاریخ این مسابقات شناخته می‌شود. برد که نزدیک به دو دهه در فوتبال زنان انگلیس فعالیت داشت، دوران مربیگری خود را با تیم‌های میلیوال و سپس چلسی آغاز کرد. او در آوریل ۲۰۱۱ هدایت چلسی را در نخستین دیدار تاریخ لیگ برتر زنان برقرارآرستال برعهده داشت.

اما اوچ درخشش برد از سال ۲۰۱۲ با پیوستن به لیورپول رقم خورد. او در دو فصل متوالی ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴، قهرمانی لیگ برتر زنان را با این تیم به دست آورد و در سال نخست نیز عنوان بهترین مربی فصل را از آن خود کرد. برد پس از یک سال حضور در بوستون بریکرز آمریکا، در سال ۲۰۱۸ به وست‌هم یونایتد پیوست و تیمش را به فینال جام حذفی رساند.

بزرگترین شاهکار او در بازگشت دوباره به لیورپول در سال ۲۰۲۱ اتفاق افتاد؛ جایی که تیم را قهرمان لیگ دسته اول کرد و به لیگ برتر بازگرداند. او سپس لیورپول را در فصل ۲۰۲۴-۲۰۲۳ به مقام چهارمی رساند و برای دومین بار عنوان بهترین مربی لیگ را کسب کرد.

مت برد تنها به‌خاطر قهرمانی‌ها، که به‌خاطر منش و تأثیر عمیقش بر بازیکنان و همکاران، همواره در یادها خواهد ماند. ورود او به تالار مشاهیر، ادای دینی به مردی است که نامش برای همیشه با لیگ برتر زنان انگلیس گره خورده است.

تنش‌های سیاسی مانع از حضور فوتبال‌بست‌های پاکستانی در هند شد

تیم ملی فوتبال زنان پاکستان از حضور در مسابقات قهرمانی جنوب آسیا (SAFF) که قرار است در هند برگزار شود، انصراف داد. فدراسیون فوتبال پاکستان (PFF) روز پنجشنبه با صدور بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد که تیم ملی زنان این کشور در مسابقات قهرمانی ۲۰۲۶ جنوب آسیا شرکت نخواهد کرد. سخنگوی فدراسیون فوتبال پاکستان به‌الجزیره گفته است که «مراجعه ذی‌صلاح» برکه‌های عدم مخالفت (NOC) را صادر نکرده‌اند، هرچند دلیل این تصمیم اعلام نشده است.

این رقابت‌ها که از ۲۵ اردیبهشت تا ۱۶ خرداد (۴ خرداد تا ۱۶ خرداد ۱۴۰۵) به میزبانی شهر ماراٹو در گوا برگزار می‌شود، حالا با حضور ۶ تیم دنبال می‌شود.

پیش از این، فدراسیون فوتبال جنوب آسیا (SAFF) اعلام کرده بود که هر هفت تیم عضو در این مسابقات شرکت خواهند کرد تا این رویداد به یکی از معتبرترین میزبانی‌های فوتبال زنان در منطقه تبدیل شود، اما انصراف پاکستان برنامه‌ها را تغییر داد.

این دومین باری است که هند میزبان رقابت‌های قهرمانی زنان جنوب آسیاست. پیش از این در سال ۲۰۱۶، شهر سیلیگوری میزبان این مسابقات بود و هند چهارمین عنوان قهرمانی خود را به دست آورد. همچنین این دومین تورنمنت SAFF در گوا محسوب می‌شود که پیشتر مسابقات قهرمانی مردان در سال ۱۹۹۹ در همین ورزشگاه برگزار شده بود.

با کنار رفتن پاکستان، ۶ تیم باقیمانده شامل هند (میزبان)، نیپال، سریلانکا، بنگلادش (قهرمان دوره قبل)، بوتان و مالدیو در دو گروه قرار گرفتند. براساس قرعه‌کشی انجام شده در داکا، تیم‌های نیپال، سریلانکا و بوتان در گروه A و تیم‌های هند، بنگلادش و مالدیو در گروه B جای گرفتند.

انصراف پاکستان در حالی رخ می‌دهد که فوتبال زنان این کشور به‌دلیل مشکلات اداری و بازی‌های محدود بین‌المللی در سال‌های اخیر، بشدت به‌دنبال کسب تجربه بیشتر بود.

هند با ۵ عنوان قهرمانی (۲۰۱۰، ۲۰۱۲، ۲۰۱۴، ۲۰۱۶، ۲۰۱۹) پرافتخارترین تیم این مسابقات محسوب می‌شود و بنگلادش قهرمان دو دوره اخیر در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۴ است.

تدارک آمریکا برای جام جهانی ۲۰۲۷ با دو دیدار تدارکاتی در خانه برزیل

تیم ملی فوتبال زنان آمریکا برای آماده‌سازی جهت حضور در جام جهانی ۲۰۲۷، خرداد ماه سال جاری دو دیدار دوستانه در ورزشگاه‌های میزبان این رقابت‌ها در برزیل برگزار می‌کند. تیم زنان آمریکا روزهای ۱۶ و ۱۹ خرداد (۶ و ۹ ژوئن) به ترتیب در ورزشگاه «ئوتومیکا آرنآ» واقع در سانتوآناتولو و «آرنآ کاستلانو» در فورتالزا به‌مصاف تیم ملی برزیل خواهد رفت. این دو ورزشگاه از جمله میزبانان مسابقات جام جهانی ۲۰۲۷ هستند.

اما این سفر، یک اردوی تدارکاتی نامر اما حیاتی برای آمریکایی‌ها محسوب می‌شود. به گفته مای هیوز، سرمربی تیم ملی آمریکا، هدف اصلی رویارویی با بهترین تیم‌ها در سخت‌ترین شرایط ممکن است. او در این باره گفت: «ما به بازی‌هایی نیاز داریم که هر تماشاگر حاضر در ورزشگاه علیه ما شادی کند. می‌خواهم ببینم تیم‌مان در این شرایط سخت چگونه بازی می‌کند و رشد می‌یابد.»

● صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
● مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
● رئیس هیات مدیره: صادق حسین جباری انصاری
● مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
● سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
● سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
● تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۰۴۱۱۳-۱۴
● شماره: ۸۸۷۷۱۱۳۲
● چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
● سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۴۱۳۰۰
● امور مشترکین: ۸۸۷۷۸۸۰۰ - ۸۸۵۰۴۱۳۰۴
● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
● صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵

خواهر و برادرانی که در مستطیل سبز به دنبال یک هدف هستند

از ناینگولان رم تا ترکمان‌های استقلال

گزارش یک

فوتبال اروپا همیشه با نام‌های خانوادگی گره خورده است؛ از مالدینی‌ها تا باجوها. اما روایت خواهر و برادرهایی که در دو جنس متفاوت، اما در یک زمین گرد هم آمده‌اند حلقه مفقوده‌ای است که امروز سعی کردم به آن بپردازیم. توماش نئسید و خواهرش سیمونا، مانولو و ملانیا گابادیینی یا رادجا و رانیا ناینگولان، تصویر از فوتبالی خانوادگی ساختند که در آن رقابت جای خود را به افتخار می‌دهد.

اما این الگو تنها محدود به اروپا نیست. در فوتبال ایران نیز نمونه‌های کم‌تعداد اما ارزشمندی از این پیوند وجود دارد که یکی از برجسته‌ترین آنها، رابطه «مارال ترکمان» (بازیکن تیم ملی فونستال) و برادرش «مهدی ترکمان» (بازیکن سابق سپاهان و حال حاضر هوادار تهران) است.

روایت مارال: «همه خانواده استقلال هستند، حتی برادرم که در سپاهان بود» در گفت‌وگویی صمیمی، مارال ترکمان از ریشه عشقش به فوتبال می‌گوید: «نه فقط من، بلکه همه اعضای خانواده‌ما از پدر و مادر گرفته تا مهدی، استقلال هستند.» این نقطه اشتراک برای یک فوتبالیست حرفه‌ای، معنایی عمیق‌تر از یک هواداری ساده دارد. مارال تأکید می‌کند: «مهدی یکی از دلایل اصلی علاقه‌مندی من به فوتبال و فونستال بود. هرچند خودش فرصت نشد بازیکن استقلال شود.»

واقعیت این است که مهدی ترکمان در سپاهان اصفهان توپ زده و حالا در تیم هوادار بازی می‌کند. اما در دیوار خانه آنها،

رنگ آبی استقلال مرز بین رقیب ورزشی و وفاداری خانوادگی را از بین برده. این همان چیزی است که در نمونه‌های دیگری هم دیده می‌شود. زمانی که رادجا ناینگولان در رم توپ می‌زد، خواهرش رانیا در تیم زنان رم بازی می‌کرد یا سال‌های نه‌چندان دور وقتی مانولو گابادیینی در ناپولی بود و ملانیا در ورونا توپ می‌زد اما هر دو به ریشه مشترک و حمایت بی‌چون و چرای خانوادگی افتخار می‌کردند.

همین حالا هم بازیکنانی مانند انیولا آلوکو (چلسی و انگلستان) و برادرش سونه (انچریه) یا مارک و مارتا تورخون (اسپانیا) نمونه‌هایی از این افتخار خانوادگی هستند که فرا از جنسیت خود با زبان عشق فوتبالی به مستطیل سبز گره خورده‌اند.

این حضور نشان می‌دهند که فوتبال حرفه‌ای می‌تواند مسیرهای متفاوتی برای خواهر و برادر ایجاد کند اما حسن غرور مشترک می‌ماند. در ایران نیز مارال و مهدی ترکمان اگرچه در سطح باشگاهی متفاوتی نسبت به نمونه‌های اروپایی فعالیت کرده‌اند، اما همان «خون فوتبالی» را در رگ‌های خود دارند که ملانیا گابادیینی از آن گفت. نکته جالب در گفت‌وگویی مارال این است که او برخلاف بسیاری از خواهران فوتبالیست ایرانی که اغلب تنها بازیکن خانواده هستند، برادری هم‌سطح دارد که حرفه‌اش را درک می‌کند. مهدی دقیقاً همان نقشی را دارد که توماش نئسید برای خواهرش سیمونا داشت. فوتبال زنانه و مردانه نه رقیب، بلکه مکمل یکدیگرند. وقتی یوفا از «برادران و خواهران فوتبالی» می‌نویسد، در واقع مرز کلیشه‌های جنسیتی را کمرنگ می‌کند. در ایران نیز گفتن از مارال و مهدی ترکمان، الگویی است برای نسل جدید که «دختر خانواده» می‌تواند کم‌نادر

اگر روزی

فهرستی از

خواهرو

برادرهای فوتبالی

ایران تهیه

شود، نام مارال و

مهدی ترکمان،

شاید در کنار

نمونه‌هایی

دیگر، می‌تواند

نشان دهد که

فوتبال ایران هم

از این جنس

«پیوندهای آبی»

کم‌نادر

منچسترسیتی در آستانه قهرمانی پس از ۱۰ سال

تیم فوتبال زنان منچسترسیتی ۹ امتیاز کسب کرده است. سیتی که آخرین بار در سال ۲۰۱۶ قهرمان لیگ برتر زنان شده، اکنون با ۴۹ امتیاز مدرنشین است.

وضعیت برای شاگردان گلگتزر بسیار جذاب پیش می‌رود چراکه اگر سیتی امروز برایتون را شکست دهد و آرنسال (تیم سوم جدول)

در دیدار عقب‌افتاده خود مقابل لسترسیتی قهرجودلی بازنده شود، آنگاه منچسترسیتی زودتر از موعد قهرمانی خود را جشن خواهد گرفت. سیتی برای اطمینان از قهرمانی به ۵۴ امتیاز نیاز دارد.

سرمربی سوئدی سیتی اعتراف کرد که نزدیک شدن به قهرمانی، انرژی مثبتی به تیم داده

است: «البته که وقتی می‌دانی فصل را تقریباً کامل برگزار کرده‌ای، انرژی اضافی در گروه حس می‌شود. اعتماد به نفس بالاست چون می‌دانیم سوزنوش قهرمانی دست خودمان است و این به ما انرژی فوق‌العاده‌ای در تمرینات می‌دهد. تازه، آفتاب در منچستر هم می‌درخشد که خودش انرژی مضاعف است!»

خانواده استقلال هستند، حتی مهدی که بازیکن سپاهان بود.» این جمله، شاید بهترین خلاصه برای یک گزارش جهانی باشد؛ فوتبال گاهی از باشگاه‌ها و شهرها هم فراتر می‌رود و در یک «خانواده» گره می‌خورد. فرقی نمی‌کند در اروپا باشد یا ایران.

می‌کند. اگر روزی فهرستی از «خواهرو برادرهای فوتبالی ایران» تهیه شود، نام مارال و مهدی ترکمان، شاید در کنار نمونه‌هایی دیگر، می‌تواند نشان دهد که فوتبال ایران هم از این جنس «پیوندهای آبی» کم ندارد. در پایان، حرف مارال را باید شنید: «همه

در کنار پسر، رؤیای فوتبالی خود را دنبال کند بدون آنکه کسی به او بگوید «فوتبال ورزش سپرست» متأسفانه در رسانه‌های ایران کمتر به این زاویه خانوادگی پرداخته شده است. در حالی که در اروپا، یوفا چنین گزارش‌هایی را در بستری رسمی و با افتخار منتشر

اولین مدیرعامل زن بوندس لیگا منصوب شد

ماجراجویی متفاوت لایپزیگ در مسیر قهرمانی

سوزه

تاتیانا هنی، مدیرعامل لایپزیگ، در مصاحبه جدیدش از برنامه‌هایش برای پیشرفت و رو به رشد کردن این باشگاه و پایان دادن به تابوی جنسیت در فوتبال آلمان می‌گوید. هنی ۵۹ ساله که از دسامبر ۲۰۲۵ سکانداری لایپزیگ را برعهده گرفته، اولین زن در تاریخ بوندس لیگا است که به مقام مدیرعاملی می‌رسد. او در واکنش به این رکورد شکنی می‌گوید: «مسأله جنسیت نیست، کیفیت مهم است. من یک تغییر فرهنگی را شاهد هستم و این روند ادامه خواهد داشت.»

او که سابقه بازی در تیم ملی سوئیس و مدیریت در یوفا، فیفا و لیگ زنان آمریکا (ان‌دی‌بی‌اس‌ال) را دارد، می‌گوید تنوع در هیأت مدیره کلید نوآوری است: «اگر فقط یک‌سویه نگاه کنید، از تحولات دنیای فوتبال عقب می‌مانید. خوشبختانه لایپزیگ باشگاهی متنوع و باز است.»

هدف فوری لایپزیگ بازگشت به لیگ قهرمانان اروپاست. هنی تأکید می‌کند که عدم صعود دو به دو رقابت‌ها فاجعه‌بار است: «هجور

می‌شویم بازیکنان کلیدی خود را بفروشیم.» اما او فراتر از این، سه اولویت را تعریف کرده: به حداکثر رساندن درآمدهای تجاری، گسترش پایگاه هواداران (با حفظ قیمت بلیت‌ها) و حضور بین‌المللی، مثل تور پیش‌رو آفریقای لایپزیگ به جذب و فروش ستاره‌های جوان معروف است. هنی می‌گوید: «این مدل شکست‌انگیز بوده، اما حالا دیگر فقط ما نیستیم. برای ماندن در قله، باید حتی بهتر شویم.» او از بیان دیوماند، وینگر ۱۹ ساله، به عنوان یکی از بهترین‌های تیم لیگا نام می‌برد که یک بازیکن آزادی از لیگ برتر دارد. آلمان ثبت خواهد شد.

ارائه تصویر واقعی از زن مسلمان در غرب دور از تحریف‌های رسانه‌ای

همزیستی حجاب و فوتبال

گزارش

در دنیایی که رسانه‌های غربی زده سعی در القای چهره‌ای خشن و منفعل از زن مسلمان دارند، روایت‌های میدانی از جنس زندگی واقعی، پره از حقیقت دیگری برمی‌دارند. سازمان «ING» (گروه اسلامی آمریکای شمالی) در گزارشی جالب، داستان یک زن مسلمان فوتبال‌بست اهل کالیفرنیا را روایت کرده که با حفظ ارزش‌های دینی خود، در متن جامعه آمریکا زندگی پویا و مؤثری دارد.

اسما غوری، مادر یک خانواده در شهر لس‌آنجلس کالیفرنیا، نمونه‌ای از نسل جدید زنان مسلمان در امریکاست. او که در خانواده‌ای مسلمان در ایالت

کالیفرنیا به دنیا آمده و بزرگ شده است، نه تنها به تحصیل و امور خانوادگی می‌پردازد بلکه فوتبال بازی می‌کند. این ویژگی ساده اما مهم، کلیشه‌های رایج درباره «زن مسلمان منفعل و محصور در خانه» را به چالش می‌کشد. غوری به‌عنوان یکی از سخنرانان ING، بارها در مدارس آمریکا حاضر شده و با روایت داستان زندگی خود، تصویر نادریستی که رسانه‌های جریان اصلی از اسلام و مسلمانان ساخته‌اند، اصلاح کرده است. او می‌گوید: «من از طریق ارائه‌هایم در ING، برداشتهای غلط از اسلام را تغییر داده‌ام. مقدمه معرفی من فوراً کلیشه‌ها را در هم می‌شکند.» دانش‌آموزان آمریکایی با دیدن یک زن محجبه که علاقه‌مند به فوتبال و دارای سبک زندگی معمول است،

در غرب دارد. زن مسلمان در این روایت، نه یک قربانی عقب‌مانده، بلکه یک مادر فعال، ورزشکار و تأثیرگذار است که بدون چشم‌پوشی از حجاب و هویت دینی خود، با جامعه پیرامونش تعامل سازنده دارد. روایت «اسما غوری» به خوبی اثبات می‌کند که ارزش‌های اسلامی با تحرک اجتماعی و ورزش کردن نه تنها منافاتی ندارد، بلکه می‌تواند الگویی موفق برای زیست مؤمنانه در هر نقطه‌ای از جهان، حتی در کشوری مثل آمریکا باشد. او ثابت کرده است که یک زن مسلمان می‌تواند با حفظ حجاب و اخلاق اسلامی، در زمین فوتبال حاضر شود، به مدرسه برود، مادر باشد و حتی به‌عنوان یک سخنران، افکار عمومی را به سمت واقعیت‌های اسلام تغییر دهد.

این گزارش، از این جهت برای مخاطب ایرانی نیز درس‌آموز است که نشان می‌دهد زن مسلمان فارغ از جغرافیا، اگر به ارزش‌های خود پایبند باشد و همزمان در میدان ورزشی حضور فعال داشته باشند،

روایت «اسما

غوری» به

خوبی اثبات

می‌کند که

ارزش‌های

اسلامی

با تحرک

اجتماعی و

ورزش کردن

نه تنها منافاتی

ندارد، بلکه

می‌تواند

الگویی موفق

برای زیست

مؤمنانه در

هر نقطه از

جهان، حتی

در کشوری مثل

آمریکا باشد